

## บทที่ 1

### บทนำ

จากสภาพของโลกยุคปัจจุบันซึ่งเป็นโลกของเทคโนโลยี จึงมีการนำเทคโนโลยีในด้านต่างๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งแต่เดิมการที่บุคคลต่างๆ จะมีการปฏิสัมพันธ์กันได้นั้นจะต้องมีการเดินทางเพื่อไปมาหาสู่ระหว่างกัน หรือกรณีที่บุคคลหนึ่งจะติดต่อค้าขายกับพ่อค้าบุคคลเหล่านั้นก็ต้องเดินทางเพื่อไปหาพ่อค้าซึ่งจะอยู่ที่ตลาดเพื่อทำการติดต่อซื้อขายและชำระราคาระหว่างกัน หรือกรณีของลูกหนี้เมื่อต้องการชำระหนี้ก็ต้องเดินทางไปยังบ้านพักของเจ้าหนี้เพื่อชำระหนี้ หรือกรณีที่บุคคลต้องการที่จะได้รับบริการต่างๆ จากรัฐ เช่น บริการห้องสมุด บริการทางทะเบียนราษฎร ก็ต้องเดินทางไปยังสถานที่ที่สถานบริการนั้นๆ ตั้งอยู่ เป็นต้น ซึ่งหากปรากฏว่าบุคคลที่มุ่งประสงค์ที่จะติดต่อสื่อสารด้วยหรือสถานที่ที่จะขอรับบริการอยู่ห่างไกลหรือคนละเมืองคนละประเทศแล้ว ย่อมเกิดความลำบากอย่างมากที่จะติดต่อสื่อสารระหว่างกัน มนุษย์จึงได้คิดค้นหาเทคโนโลยีเพื่อนำมาปรับใช้ให้การติดต่อสื่อสารทำได้สะดวกและรวดเร็วลดการเดินทางให้น้อยลงยิ่งขึ้น อันได้แก่ การนำระบบไปรษณีย์หรือการติดต่อสื่อสารผ่านระบบโทรศัพท์มาใช้ และได้มีการพัฒนาเรื่อยมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันที่มีการติดต่อสื่อสารโดยผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมต่อทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขึ้น จึงทำให้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงระบบการสื่อสารจากระบบเดิมที่สื่อสารโดยคู่กรณีจะต้องพบหน้าหรือได้ยินเสียงกันเป็นระบบการสื่อสารที่คู่กรณีไม่ต้องพบหน้าหรือมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรงอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ดี แม้ระบบการสื่อสารที่คู่กรณีไม่ต้องพบหน้าหรือมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรงจะได้รับการนิยมนอย่างแพร่หลายและมีประโยชน์อย่างมากในการลดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการติดต่อสื่อสารทำให้สามารถติดต่อกับบุคคลได้พร้อมกันหลายคนในช่วงระยะเวลาเดียวกันก็ตาม แต่ก็มีข้อเสียตรงที่ว่า จะแน่ใจได้อย่างไรว่าบุคคลที่กำลังติดต่ออยู่กับเรานั้นเป็นบุคคลที่เรามุ่งประสงค์จะติดต่อสื่อสารด้วยจริงๆ จึงมีการคิดค้นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องการระบุและแสดงตัวบุคคลขึ้นเพื่อใช้ในการยืนยันในเบื้องต้นว่าบุคคลที่มีเครื่องหมายหรือชื่อที่กำหนดขึ้นนั้นเป็นบุคคลที่เรามุ่งประสงค์ที่จะติดต่อหรือผูกพันสัมพันธ์ด้วยจริงๆ ทำให้เกิดความปลอดภัยในการติดต่อสื่อสารมากยิ่งขึ้น และเทคโนโลยีที่ใช้ในการระบุหรือแสดงตัวบุคคลที่มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ก็คือ เครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลในประเภทต่างๆ ซึ่งเข้ามา

มีบทบาทในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น และนำมาใช้ในอย่างแพร่หลาย อาทิ ด้านการเงินมีการนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ เช่น บัตรเครดิต บัตรเดบิต มาเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนแทนเงินสด เพื่อใช้ซื้อและชำระราคาสินค้าและบริการ ด้านการบริการทางการเงินธนาคารก็มีการจัดทำบัตรเอทีเอ็มพร้อมกำหนดรหัสประจำตัวขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางแทนตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของบัญชีหรือผู้มีสิทธิเพื่อให้เกิดความสะดวกในการทำธุรกรรมต่างๆ กับธนาคาร เช่น ถอนเงิน ฝากเงิน โอนเงิน หรือชำระค่าบริการต่างๆ ผ่านเครื่องรับฝากถอนเงินอัตโนมัติของธนาคาร ด้านการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือก็มีการนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น กันในลักษณะของซิมการ์ด (Sim card) หรือใช้ในการชำระค่าบริการในลักษณะของบัตรเติมเงิน นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐต่างๆ ก็นำเอาบัตรอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในระบบราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชนอิเล็กทรอนิกส์ (Smart card) เป็นต้น สำหรับรหัสข้อมูลได้มีการนำไปใช้เพื่อเป็นเครื่องหมายระบุตัวบุคคลในการเข้าทำกิจการต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบป้องกันความปลอดภัยในการเข้าถึงระบบฐานข้อมูลหรือการเข้าออกสถานที่ต่างๆ เช่น รหัสผ่าน (password) ในการใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ รหัสประจำตัว (PIN) ในการถอนเงินผ่านเครื่องรับฝากถอนเงินอัตโนมัติ รหัสผ่านในการเปิดประตูหรือเข้าออกสถานที่ต่างๆ รหัสผ่านในการเข้าสู่การให้บริการพิเศษในรูปแบบต่างๆ ผ่านระบบเครือข่าย แม้กระทั่งใช้ในการเข้ารหัสข้อมูลในลักษณะของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและยืนยันตัวบุคคลผู้เป็นผู้สัญญาหรือผู้มีสิทธิในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการใช้ลักษณะเฉพาะตัวบุคคลทางชีวภาพ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ รูปทรงใบหน้า เสียง เป็นต้น ซึ่งเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลล้วนนำมาใช้เพื่อแสดงตัวว่าเป็นบุคคลที่ได้รับสิทธิหรือได้รับอนุญาตในการทำธุรกรรมผ่านระบบคอมพิวเตอร์

จากคุณสมบัติพิเศษของรหัสข้อมูลที่ใช้ตัวอักษรหรือตัวเลขเพียงไม่กี่ตัวแต่สามารถนำมาใช้ในระบบป้องกันการเข้าถึงข้อมูลโดยผู้ปราศจากอำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือจากคุณสมบัติพิเศษของตัวบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เป็นเจ้าของบัตรได้เป็นจำนวนมาก และลักษณะทางชีวภาพของบุคคล (biometrics) ดังกล่าวทำให้ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องพกพาเอกสารเป็นจำนวนมากในการติดต่อสื่อสารและมีความสะดวกในการใช้เครื่องมือที่ใช้ระบุตัวบุคคลดังกล่าวทำธุรกรรมต่างๆ จึงทำให้ในปัจจุบันรหัสข้อมูล บัตรอิเล็กทรอนิกส์ และลักษณะทางชีวภาพของบุคคลต่างๆ จึงเข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อการทำธุรกรรมที่คู่สัญญาอยู่ห่างไกลกันหรือทำธุรกรรมที่คู่สัญญาไม่ต้องพบหน้ากัน แต่อย่างไรก็ดี จากประโยชน์ของเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลนี้เองก็เป็นช่องทางให้กลุ่มคนร้ายแสวงหาโอกาสที่จะให้ได้มาซึ่ง

เครื่องหมายดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชญากรรม เพราะเพียงกลุ่มคนร้ายได้มาซึ่งรหัสข้อมูลและบัตรอิเล็กทรอนิกส์ก็สามารถที่จะแอบอ้างแสดงตัวว่าเป็นเจ้าของรหัสข้อมูลหรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือผู้มีสิทธิใช้เพื่อเข้าถึงข้อมูลที่จัดเก็บไว้และเข้าธุรกรรมต่างๆ ในนามของเจ้าของเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลได้ ซึ่งอาจจะเป็นการก่ออาชญากรรมที่มีความรุนแรงตั้งแต่ระดับเล็กน้อย เช่น เพื่อทราบข้อความในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) หรือในระดับที่รุนแรงขึ้น เช่น นำบัตรเอทีเอ็มพร้อมรหัสประจำตัว (PIN) ไปใช้ในการถอนเงินจากบัญชีเจ้าของบัตร หรือในระดับที่รุนแรงมาก เช่น นำรหัสข้อมูลเข้าไปเปิดใช้เพิ่มข้อมูลที่เป็นความลับของหน่วยงานของรัฐและนำไปใช้เพื่อก่อการร้ายในประเทศและระหว่างประเทศ เป็นต้น อีกทั้งการประกอบอาชญากรรมในรูปแบบดังกล่าวก็กำลังเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว เพราะกระทำได้ง่ายและอาศัยความรู้ด้านเทคโนโลยีไม่มาก กลุ่มคนร้ายก็สามารถทำการขโมยทางทางการเงินและสร้างความเสียหายได้เป็นจำนวนมหาศาล ซึ่งแตกต่างจากการกระทำความผิดในรูปแบบเดิมไม่ว่าจะเป็นลักทรัพย์หรือปล้นทรัพย์ที่กลุ่มคนร้ายต้องออกแรงและมีความเสี่ยงสูงในการถูกจับกุม

### 1.1 สภาพปัญหา

เนื่องจากโดยสภาพของเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลประเภทต่างๆ ถูกออกแบบให้สามารถใช้งานได้ง่ายและสามารถพกพาไปไหนมาไหนได้สะดวก เช่น รหัสข้อมูลก็จะออกแบบให้เป็นชุดข้อมูลที่ประกอบด้วยตัวเลขและตัวอักษรเพียงไม่กี่ตัวอักษร การที่กลุ่มคนร้ายจะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อาจจะกระทำด้วยวิธีการที่ง่ายที่สุดด้วยการแอบดูรหัสข้อมูลก็สามารถนำข้อมูลไปใช้ได้ โดยที่เจ้าของข้อมูลไม่ทราบเลยว่าข้อมูลของตนได้ถูกผู้อื่นนำไปใช้แล้ว หรือกรณีข้อมูลที่อยู่บนบัตรอิเล็กทรอนิกส์กลุ่มคนร้ายก็อาจจะทำการคัดลอกข้อมูลจากบัตรโดยใช้เครื่องมือชนิดพิเศษที่เรียกว่าเครื่องบันทึกข้อมูลในแถบแม่เหล็ก (Skimmer) แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปบันทึกไว้บนบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมเพียงเท่านี้กลุ่มคนร้ายก็จะได้ไปซึ่งข้อมูลและสามารถนำไปใช้ได้ โดยที่เจ้าของบัตรก็ไม่ทราบเลยว่าข้อมูลของตนนั้นได้มีบุคคลอื่นนำไปใช้แล้ว ซึ่งเป็นปัญหาอย่างมากในปัจจุบัน แต่การบังคับใช้กฎหมายของไทยก็ไม่อาจจะบังคับใช้กับกรณีการกระทำความผิดดังกล่าวได้ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เช่น ลักทรัพย์ และรับของโจร เพราะเนื่องจากสถานะทางกายภาพของรหัสข้อมูลและข้อมูลที่อยู่บนบัตรอิเล็กทรอนิกส์นั้น บางครั้งอาจจะอยู่ลักษณะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งไม่มีรูปร่างทางกายภาพ หรือกรณีของลักษณะทางชีวภาพของบุคคลที่เป็นอวัยวะมนุษย์ จึงเกิดปัญหาวารหัสข้อมูล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และลักษณะทางชีวภาพของบุคคลดังกล่าวเป็นทรัพย์อันเป็นวัตถุที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 มุ่งประสงค์ที่จะคุ้มครอง

หรือไม่ อีกทั้งการนำไปใช้โดยการทำซ้ำข้อมูลจะอยู่ในลักษณะการเอาไปตามกฎหมายหรือไม่ เพราะแม้ผลจากการกระทำความผิดดังกล่าวทำให้กลุ่มคนร้ายได้ไปซึ่งข้อมูลและสามารถนำข้อมูลนั้นไปใช้ก่อประโยชน์ได้ แต่เจ้าของข้อมูลก็ได้สูญเสียข้อมูลไปในทางกายภาพแต่อย่างใด ข้อมูลดังกล่าวยังคงมีอยู่กับเจ้าของและสามารถใช้สอยได้เหมือนเดิม จึงไม่น่าที่จะถือได้ว่าเป็นการกระทำที่กระทบต่อกรรมสิทธิ์และแย่งครอบครองของเจ้าของข้อมูลอันมีลักษณะเป็นการเอาไปตามกฎหมาย และไม่สามารถดำเนินคดีความผิดฐานเอาไปซึ่งเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 ได้ และเมื่อมิใช่การกระทำความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์แล้ว บุคคลผู้ได้ไปซึ่งข้อมูลทั้งที่รู้ว่าข้อมูลนั้นได้มาโดยมิชอบย่อมไม่อาจจะถูกดำเนินคดีฐานรับของโจรได้เช่นกัน

นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาความหมายของคำว่า เอกสาร ตามประมวลกฎหมายอาญา จะถือได้หรือไม่ว่ารหัสข้อมูลและข้อมูลที่อยู่ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์เป็นเอกสารตามความหมายของกฎหมาย เพราะบางครั้งข้อมูลดังกล่าวจะอยู่ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางตาแต่จะต้องผ่านกระบวนการทางเทคนิคเสียก่อนจึงจะแปลความหมายของข้อมูลดังกล่าวได้ ซึ่งในความผิดเกี่ยวกับเอกสารโดยเฉพาะความผิดฐานปลอมแปลงเอกสารนั้น โดยทั่วไปจะถือว่าการกระทำการปลอมเอกสารจะต้องกระทำต่อวัตถุที่มีรูปร่างและประสาทสัมผัสทางตาของมนุษย์ต้องสามารถรับรู้ได้ซึ่งเอกสารที่ได้ถูกกระทำปลอมขึ้นนั้น แต่การทำซ้ำและนำรหัสข้อมูลและข้อมูลที่อยู่ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ เช่น การนำชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านไปใช้ในการเปิดดูจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น หรือการนำรหัสข้อมูลและรหัสบัตรเติมเงินของผู้อื่นไปใช้ จะมีการกระทำต่อและโดยทรัพย์ของผู้กระทำความผิดเองไม่ว่าจะเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องโทรศัพท์มือถือ โดยสิ่งที่รองรับข้อมูลนั้นไม่ใช่มนุษย์แต่เป็นเครื่องจักรและจะกระทำความผิดเพียงเสี้ยววินาที ที่ยากต่อการพิสูจน์สังเกตและบุคคลทั่วไปไม่อาจจะรับรู้ในการกระทำดังกล่าวได้ จะถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดฐานปลอมแปลงเอกสารหรือไม่ และเครื่องมือที่ใช้ในการกระทำปลอมเอกสารจะสามารถทำการรับทรัพย์ได้หรือไม่ เพราะกฎหมายในปัจจุบันสำหรับการปลอมแปลงเอกสารแล้วไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้เครื่องมือที่ใช้การปลอมเอกสารเป็นทรัพย์ที่ต้องห้ามมิไว้เป็นความผิดอันเป็นเหตุให้สามารถรับทรัพย์ได้ตามกฎหมาย เหมือนกับกรณีของความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเงินตรา

จะเห็นได้ว่าตามเงื่อนไขและข้อจำกัดทางกฎหมายของไทยในส่วนของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์และความผิดเกี่ยวกับเอกสารทำให้การบังคับใช้กฎหมายกับกรณีการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลยังคงเป็นปัญหาทั้งในการกำหนดฐานความผิดกับการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น และการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ในขณะที่ประเทศไทย

ได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการบัญญัติพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2547 ขึ้น โดยการกำหนดนิยามศัพท์คำว่า "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" เพื่อให้ครอบคลุมเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลทุกประเภท และเพิ่มฐานความผิดและบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวเพื่อเป็นการแก้ไขข้อจำกัดในทางกฎหมายและทำให้สามารถปราบปรามการกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดี กฎหมายฉบับดังกล่าวยังเป็นกฎหมายที่ใหม่จึงอาจจะเกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายที่อาจจะปราบปรามผู้กระทำความผิดได้ไม่ทันทั่วถึงกับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวที่กำลังทวีความรุนแรงขึ้นในปัจจุบัน

## 1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความหมาย ลักษณะ และรูปแบบอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆที่เกิดขึ้นในปัจจุบันซึ่งเกี่ยวข้องกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคล เช่น รหัสข้อมูล บัตรอิเล็กทรอนิกส์ และลักษณะทางชีวภาพของบุคคล (biometrics)
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สถานะทางกฎหมายของรหัสข้อมูล ข้อมูลที่อยู่บนบัตรอิเล็กทรอนิกส์ และลักษณะทางชีวภาพของบุคคลว่ามีสถานะเป็นทรัพย์สิน ทรัพย์สิน หรือเอกสารตามกฎหมายหรือไม่
3. เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคของการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลโดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร
4. เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคของการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลและวิธีการปรับใช้กฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ
5. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หลักกฎหมายของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2547 ที่ได้บัญญัติขึ้นเพื่อใช้ในการกำหนดฐานความผิดและโทษของการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์

### 1.3 สมมติฐาน

ตามกฎหมายของประเทศไทยทั้งในส่วนของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและความผิดเกี่ยวกับเอกสารมุ่งประสงค์ที่จะคุ้มครองเฉพาะความผิดที่กระทำต่อทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุที่มีรูปร่างกับสิ่งที่เป็นเอกสารตามกฎหมาย ทำให้ไม่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อลงโทษกับการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลในบางลักษณะที่ไม่ใช่ทรัพย์สินและเอกสารตามกฎหมายได้อีกทั้ง แม้จะมีการบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2547 ที่กำหนดนิยามความหมายของบัตรอิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะอย่างกว้างโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครอบคลุมเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลในทุกประเภท แต่ในทางปฏิบัติแล้วก็ไม่อาจครอบคลุมเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลบางประเภทได้ นอกจากนี้ การกำหนดฐานความผิดก็ไม่ครอบคลุมการกระทำที่เป็นความผิดได้ทุกลักษณะ ทำให้ไม่อาจจะปราบปรามการกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

### 1.4 วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาและวิจัยนี้จะศึกษาโดยการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลทางด้านเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้มาจากการค้นคว้าจากหนังสือ บทความ วารสาร จุลสาร เอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน รายงานการสัมมนา รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ ข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตลอดจนแนวทางตามคำพิพากษาของศาลทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายของประเทศต่างๆ ที่ใช้ในการปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลของผู้อื่นโดยทุจริต เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสภาพของปัญหา วิธีการ และหลักการในทางกฎหมายที่ใช้ในการพิจารณากรณีดังกล่าว โดยศึกษาเปรียบเทียบกับหลักกฎหมายของประเทศไทยในช่วงก่อนและหลังที่จะมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2547 ที่บัญญัติขึ้นเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ และหลักกฎหมายของต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายต่อไป

### 1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้

คาดว่าวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะสามารถทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาและรูปแบบอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆที่เกิดขึ้นในปัจจุบันซึ่งเกี่ยวข้องกับเครื่องหมายที่ใช้ระบุตัวบุคคลและสถานะทางกฎหมายของรหัสข้อมูล ข้อมูลที่อยู่บนบัตรอิเล็กทรอนิกส์ และลักษณะทางชีวภาพของบุคคล (biometrics) ว่ามีสถานะเป็นทรัพย์สินหรือเอกสารตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อเปรียบเทียบอุปสรรคของการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยในช่วงก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2547 โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร และหลักกฎหมายของไทยตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2547 ที่บัญญัติขึ้นโดยเฉพาะเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนวิธีการปรับใช้กฎหมายของต่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับกฎหมายอาญาของไทยให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมในการกำหนดโทษของผู้กระทำความผิดและทำให้สามารถปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป